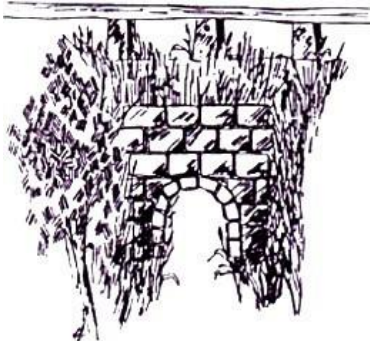

Veklahden Kyläsanomat nro 41

Kesän ja syksyn tulevaa toimintaa:

7.6.2014 klo 10 Rantatalkoot ja klo 13-14 lasten onkikilpailu

8.6.2014 klo 12-15 Pihakirppistapahtuma

20.6.2014, Juhannusjuhla rannalla klo 18 alkaen.

Kokko sytytetään (säävaraus) klo 20.

Elokuussa mahdollinen kylän pihakirppispäivä

Syys-lokakuussa teatteriretki

1.11.2014 Halloween juhlat lapsille Kesälässä

23.11.2014 klo 14-16 Lasten piparileivonta ja syyskokous klo 17-19

29.11.2014 Joulujuhla Kesälässä

1	Kansilehti, sisällysluettelo
2	Ajankohtaista lyhyesti, Lotta Sandström-Peltonen
3	Kylätalomme Kesälä, Micke Gerkman
4	Tarkennettua tietoa puutarhamansikoista, Arja Pohto / Micke Gerkman
4	Hyvä korvasienivuosi, Micke Gerkman
5	Pihakirppistapahtuma tulossa 8.6.2014, Marita Helminen
6	Kalastuskunnan uutisia, Kari Lahdenperä / Marita Helminen
7	Arin kalansaalet, Ari Lehtinen / Marita Helminen
8-9	Onnistunut retki Ateneumiin 12.4.2014, Marita Helminen
10	Espanjan opiskelua Kesälässä, Silja Ryhänen
10	Pelastava enkeli reissussa, Tyyni Tyyne
11	Korppikallio – Korkberget, Marita Helminen
12-13	Vitträskin kalliomaalaukset, Marita Helminen
14-15	Gourmet-ruokaa kotipihalta, Marita Helminen
16	Takasivu – Baksidan, Lotta Sandström-Peltonen

Ajankohtaista lyhyesti

Kunnan avustus

Yhdistys on hakenut kunnalta 1.000 euron toiminta-avustuksen. Päätöstä kunnalta ei ole vielä tullut.

Jäsenmaksut

Jos olet unohtanut maksaa jäsenmaksusi, voit maksaa sen Veklahden kylä-yhdistyksen tilille.

Tilinumero on FI22 1449 3000 1055 37

Saaja: Veklahden kyläyhdistys ry.

Summa: 10 €/perhe tai 4€/henkilö

Viite: 2600

Jäsenmäärä vaikuttaa suoraan kunnan myöntämään avustukseen.

Tällä hetkellä Yhdistyksellä on 225 jäsentä!

Tiedotus

Käythän myös katsastamassa ja tykkäämässä Kyläyhdistyksen Facebook-sivuja osoitteessa

www.facebook.com/Veklahti

Tällä hetkellä sivuilla on 108 tykkääjää.

Sivuilla tiedotamme yhdistyksen asioista ja toki myös muista kyläläisiä kiinnostavista asioista. Jos sinulla on jotain kyläläisiä kiinnostavia uutisia tai muuta kylällä tiedotettavaa niin ilmoita meille.

Toki jatkamme tiedotusta myös perinteisin tavoin, esim. ilmoittamalla kylän ilmoitus-tauluilla.

Veklahden Kyläsanomat

Julkaisija: Veklahden kyläyhdistys r.y, Lotta Sandström-Peltonen, Jousitie 31, 02400 Kirkkonummi. Puh. 040 - 5866 288, sähköposti [lotta.sandstrom\(at\)gmail.com](mailto:lotta.sandstrom(at)gmail.com); Valokuvat: Jutun kirjoittaja ellei erikseen mainittu.

Nettiversio: Luettavissa kyläyhdistyksen Facebook-sivuilta www.facebook.com/Veklahti

Painatus: MediaStudio Finland Oy / Digipainopalvelu, Tapiontori 3 C, 02100 Espoo; info@mediastudio.fi

Havaintojen seurantaa

Keskusteltiin Yhdistyksen kokouksessa, että olisi mielenkiintoista seurata vaikka Kyläsanomissa kyläläisten erilaisia havainto-muistiinpanoja eri vuodenajoilta ja vuosilta.

Havainnothan voivat olla ympärillä olevia luonto- ja säähavaintoja tai oman pihapiirin havaintoja tai vaikka sääriippuvaisia tapa-havaintoja. Takasivulla voit lukea puheen-johtajan kevään havainnoista.

Ilmoita meille havainnoistasi, niin voidaan tehdä mielenkiintoinen yhteenveto kylän havainnoista seuraaviin Sanomiin. Tämä on lapsillekin hauskaa puuhaa.

Adan ja Aaronin havainto: Kevään ensimmäiset leppäkertut.

Kylätalomme Kesälä

Kylätalomme Kesälän tulevaisuus on ollut esillä koko kevään ajan. Epävarmuutta on luonut Kirkkonummen kunnan keho tiedottaminen. Ensiksihän ilmoitettiin tyyli, että Kesälä meni myyntiin kesäkuun alun jälkeen. Kun selvisi, että Kesälä ei suinkaan mene automaattisesti myyntiin 1.6.2014, on Veklahden kyläyhdistys tehnyt ehdotuksen Kirkkonummen kunnalle Kesälän hallinnoinnista ja ylläpidosta.

Yhdistys valtuutti Jens Gellinin ja Mikael Gerkmanin neuvottelemaan asiasta kunnan yhdyskuntateknikan toimialan edustajien kanssa.

Yhdistyksen toimikunta edellytti samalla varmuuden saamista siitä, että sopimus tehdään ja toiseksi siitä, että kansalaisopiston kurssitoiminta jatkuu Kesälässä myös tulevana lukukausina. Tätä kirjoittaessa sopimuksen valmistumisen aikataulu on edelleen epäselvä.

On harmillista, ettei kunnan puolelta ole löytynyt enempää aktiivista otetta koordinoimaan ja hoitamaan alta pois epäselvyydet Kesälän tulevaisuuden suhteen. Kesälä on meille veklahtelaisille tärkeä. Ilman sitä on vaikea kuvitella yhteisöllisyydellemme nykyisen kaltaista jatkoa. Kesälään tiivistyy kylän henki.

Sopimusluonnos

Kyläyhdistyksen sopimusluonnoksessa on otettu kantaa seuraaviin asioihin:

- Yhdistyksen tehtävät, jotka vaativat yhdistyksen henkilöresurssia
- Yhdistyksen tehtävät, mutta kunta maksaa kustannukset toimenpiteistä
- Kesälän varaukset
- Turvallisuusasiat
- Tavarat ja kalusteet
- Remontti- ja kunnostustarpeet
- Yhteyshenkilöt

Kesälä

Tarkennettua tietoa puutarhamansikoista

Arja Pohto kirjoitti pari vuotta sitten jutun puutarhamansikoista. Silloinen tieto oli, että ahomansikkaa/metsämansikkaa ja puutarhamansikkaa ei olisi onnistuttu risteyttämään. Nyt on tullut uutta tietoa – Ruotsissa on tehty sellainen risteytys, jonka lopputulos on nimetty hauskaasti smulgubbeksi.

Näiden marjojen jalostus aloitettiin Ruotsissa 1960-luvulla ja sitä tehtiin noin 40 vuoden ajan. Metsämansikan hienostunut aromi onnistuttiin siirtämään uuteen risteytykseen. Jalostus oli erityisen haasteellista koska näillä marjoilla on eri kromosomiluvut, mansikalla 56 ja metsämansikalla 14.

Tämän uuden 'smulgubbenin' tunnetuimpia lajikkeita ovat 'Annelie', 'Sara' ja 'Rebecka'. Kaikki sisältävät runsaasti vitamiineja ja antioksidantteja.

Korvasienten aika

Tänä vuonna on löytynyt runsaasti korvasieniä, osa ihan omasta pihasta. Korvasieni on herkullinen, mutta myrkyllinen ilman oikeanlaista käsittelyä.

Itse kuivatan aina korvasienet säilytystä varten. Paras säilytyspaikka on sopivan kokoiset lasipurkit vaikkapa kahden hengen annoksia varten.

Kuivat sienet pitää liottaa vähintään kaksi tuntia ennen keittämistä. Kuivatessa ja keittäessä sieniä pitää huolehtia hyvästä ilmanvaihdosta. Sienet keitetään runsaassa vedessä kaksi kertaa, vähintään viisi minuuttia kerralla.

Korvasieniä toukokuussa 2014.

Pihakirppistapahtuma tulossa 8.6.2014

Veklahden useamman pihan yhteinen pihakirppistapahtuma toteutettiin ensimmäisen kerran viime kesänä ja perinnettä on nyt päätetty jatkaa. Sovittuja myyntipisteitä on viisi, mutta osallistuminen on vapaata: Voit perustaa pihallesi oman kirpparin tai tulla mukaan myymään jollekin näistä.

Yhteisten pihakirppisten ideana on koota useampi myyjä muutamaan myyntipisteeseen, jolloin kävijät saisivat samalla liikuntaa kiertäessään paikasta toiseen.

Kivisillantie 3

Marjon ja Lotan myyntipisteessä on taas tarjolla lasten vaatteita, tarvikkeita, kirjoja ja leluja.

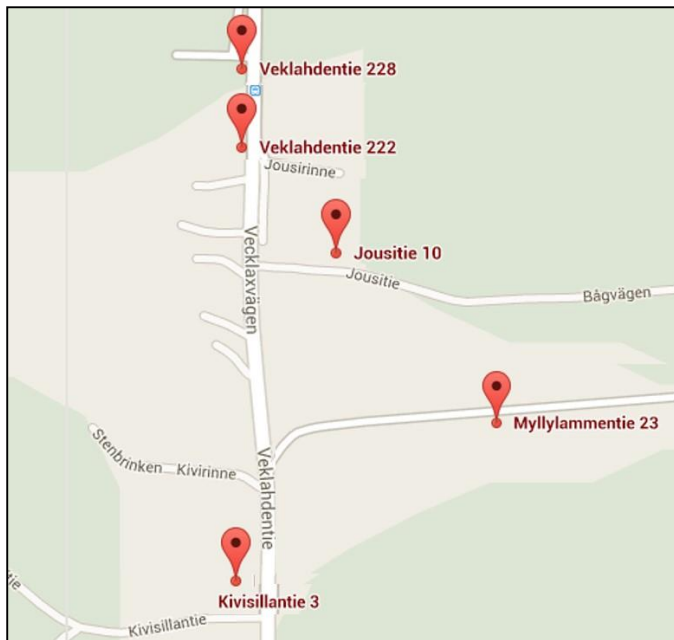
Lasten tarvikkeita Kivisillantiellä.

Myllylammentie 23

Kyllikin pihalla voi tehdä monenlaisia kirppislöytöjä viime vuoden tapaan.

Kyllikin myyntipiste Myllylammentiellä.

Jousitie 10

Maritan ja Micken alapihalta löytyy koruja, nuorisovaatteita, kirjoja, laukkuja, kasvien taimia, lasiesineitä sekä sekalaista muuta tavaraa.

Pihalle sopii vielä myyjiä, ilmoittaudu Maritalle 050 – 3464 331

Veklahdentie 222

Soile nyt ensimmäistä kertaa mukana. Suuntaa siis Morsiusmäen bussipysäkille!

Veklahdentie 228

Misan piha Soilen naapurissa tarjoaa monenlaisia löytöjä, etenkin miehille.

Kirppistä koskevat kyselyt:
Lotta Sandström-Peltonen; puh.
040 – 5866 288

Smedsbyn osakaskunnan muodostavat ne Vitträskin ja Humaljärven välisellä alueella olevat kiinteistöt, joilla on oikeus yhteiseen vesialueeseen 257:476:876:1.

Hoitokunta

Hoitokunnan jäseniksi ja (henkilökohtaisiksi varajäseniksi) valittiin 6.4.2014 pidetyssä vuosikokouksessa: Kari Lahdenperä (Pekka Helenius), Sigvard Sandberg (Ari Lehtinen), Hannu Silvennoinen (Martti Kemppainen) ja Mikko Saarinen (Leonid Korelin).

Hoitokunnan puheenjohtajana toimii Kari Lahdenperä ja varapuheenjohtajana Hannu Silvennoinen.

Kalastusluvut

Kalastuslupia myydään vain Veklahden ja Svartvikin kylien vakinaisille asukkaille ja kesäasukkaille sekä niille, jotka omistavat tontin Veklahdessa tai Svartvikissä.

Kalastuslupia voi Veklahdessa käydä ostamassa Usmin perheeltä, Humaljärventie 5. Varsinainen myyntiaika on lauantaisin klo 12-15, mutta lupia voi käydä ostamassa myös iltaisin klo 17:30-21 välisenä aikana, jolloin joku perheestä on yleensä kotosalla.

Yhdelle taloudelle myydään enintään 4 kalastuslupaa. Yhtä kalastuslupaa kohden myydään enintään 5 rapumerkkiä. Rapumerkkejä ei myydä ilman kalastuslupaa. Valtion kalastuksenhoitomaksusta tulee olla kuitti mukana. Kalastusluvan hinta on 10 €. Rapumerkin hinta on 2 €.

Micken saalis huhtikuussa 2014.

Istutuksista

Osakaskunta tekee istutuksia Humaljärveen ja Vitträskiin vuorovuosina. Lisäksi Suomen Sokeri Oy säännöstelee Humaljärven pinnan korkeutta ja kustantaa tämän takia ns. velvoiteistutuksia.

Vuonna 2013 Suomen Sokeri istutti Humaljärveen 4.560 täplärapua. Osakaskunta ei tehnyt istutuksia. Osakaskunta oli kyllä suunnitellut täplärapujen tai vaihtoehtoisesti ankerioiden istutusta vuonna 2013. Rapujen saanti ratkesi kuitenkin niin myöhään, että ankerioiden tilausaika oli silloin mennyt jo ohi eikä muutakaan kalaa sitten saatu tilalle.

Vuosien 2002-2012 istutuksista löytyy lisää tietoa aiemmista kyläsanomista (ks. [Kyläsanomat 38 syksy2012](#) - Smedsbyn osakaskunta istuttaa).

Huhtikuussa tuli katiskalla ahvenia.

Ari Lehtinen sai verkolla Humaljärvestä 9 kg 375 g painavan karpin. Kala oli pyörittänyt itsensä ikään kuin kassiin, joten se oli hankala irrottaa verkosta. "Housun lahkeet siinä kastuivat", kertoi Ari, joka aluksi myös arveli kalan painavan yli 10 kiloa ja lähtikin hakemaan parempaa vaakaa naapureilta.

Karpin erikoinen ulkonäkö. Kuva: *Ari Lehtinen*

Kalan ikä tietysti kiinnosti kaikkia. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksella määritettiin kalan ikä suomuista, 13 vuotta. Arja Pohto oli myös laskenut suomujen vuosirenkaita mikroskoopin avulla ja saanut iäksi noin 12-15 v. Uusimmat vuosirenkaat näkyvät melko selvästi, mutta ihan ensimmäisiä oli vaikea erotella, siksi vaihteluväli.

Karpin epäillään myös lisääntyvän Humaljärvestä, sillä verkolla on saatu eri kokoisia kaloja, jotka eivät välttämättä ole tiettyä istutuserää.

Karpilla oli pituutta 82 cm. Kuva: *Arja Pohto*

Ari muisteli, että karpia on istutettu Humaljärveen kokeeksi jo yli 30 vuotta sitten. Viimeisimmät istutukset osakaskunta on tehnyt vuonna 2008.

Millainen ruokakala karppi sitten on?

Arin kokemusten perusteella hyvänmakuinen, punertava, tuoreen tonnikalan värinen liha. Lehtisillä karpista tehtiin näin aluksi kalapiirakkaa ja loput pakastettiin. Myös uunikalaksi karppi sopii.

Karpin suomu vuosirenkaineen. Kuva: *Arja Pohto*

Onnistunut retki Ateneumiin 12.4.2014

Tove Janssonin (1914-2001) syntymästä tulee tänä vuonna kuluneeksi sata vuotta ja sen kunniaksi Ateneum on koonnut laajan juhlanäyttelyn. Kyläyhdistys järjesti koko perheelle tarkoitetun kevätretken tähän näyttelyyn.

Ihmetyttää vain, miksi niin harva nykyisin osallistuu näille retkelle? Lähtö on helppoa, tilausbussi odottaa pysäkillä. Ohjelma on valmiiksi suunniteltu ja päivän retkillä on varauduttu myös ruokailemaan yhdessä.

Aamulla klo 10 retkeläiset kokoontumassa alapysäkillä, jossa Vihdin liikenteen tilausbussi jo odotti.

Saimme kuunnella museolla erittäin mielenkiintoisen johdantoesittelyn ja kuvaopastuksen, jossa käytiin läpi Tove Janssonin koko elämäntekä.

Useimmat meistä tuntevat Tove Janssonin vain Muumi-hahmoista, joten yllätys oli, miten monipuolinen ura hänellä on ollut taidemaalarina, kuvittajana, poliittisten pilapiirrosten tekijänä sekä kirjailijana näiden muumihahmojen ja -kertomusten lisäksi.

Monipuolisuutta selittää varmaankin se, että hän oli syntynyt taiteilijaperheeseen, jossa äiti oli kuvittaja ja piirtäjä, isä kuvanveistäjä. Tove aloitti opintonsa jo 16-vuotiaana Tukholman Taideteollisessa oppilaitoksessa ja jatkoi taidemaalauksen opintoja Suomen Taideyhdistyksen piirustuskoulussa Ateneumissa sekä taidekouluissa Pariisissa.

Kukapa ei tuntisi Mymmeliä ja pikku Myytä.

Johdantoesittelyn jälkeen tutustuimme näyttelyyn omassa tahdissamme.

Ateneumin näyttely kattaa Janssonin tuotteliaan uran kaikki vaiheet; maalaus-tuotannon aina 1930-luvun surrealistis-henkisistä teoksista 1950-luvun modernismiin ja 1960-70 -lukujen abstraktimpaan ilmaisuun, Garm-lehden oivaltavan satiiriset sodanvastaiset kuvitukset, julkisiin tiloihin valmistuneet monumentaalimaalaukset sekä kansainvälisesti huikean suosion saavuttaneet muumihahmot tarinoineen.

Erityistä ihastusta herätti ainakin meidän perheen keskuudessa Tove Janssonin elämänkumppanin, taidegraafikko Tuulikki Pietilän kolmiulotteiset kuvaelmat, joiden rakentamiseen myös Tove Jansson oli osallistunut. Näissä kuvaelmissa muumien tarinat ja seikkailut ikään kuin heräsivät eloon. Ja jo aikuisikään ehtinyt nuorisomekin jäi niihin koukkuun, arvailemaan kuka kukin on.

Niinhän siinä kävi, että Micke oli odotellut perheen naisväkeä aulassa jo yli puoli tuntia, kun vihdoinkin klo 14 tienoilla olimme valmiit lähtemään. Ja silti osa taide-teoksista jäi tarkemmin tutkimatta.

Tällä kertaa ei ollut järjestetty yhteistä lounasta, joten jokainen perhe sai päättää, kuinka kauan viettää aikaa näyttelyssä. Etukäteen oli kyllä informoitu lounasmahdollisuuksista museossa ja sen ympärillä, mitä monet hyödynsivät.

Ada odottelemassa sisäänpääsyä.
Kuva: *Lotta Sandström-Peltonen*

Pako muumilaaksosta.
Kuva: *Mihalis Kouloumpis, YLE*

Bussin lähtöajaksi oli sovittu klo 14:30, mutta me päätimme kuitenkin lähteä vielä perhelounaalle ja palata junalla, mikä tietenkin kerrottiin etukäteen retken järjestäjille, jotta eivät turhaan odotelleet.

Päivä oli kaikin puolin onnistunut, ja mikä tärkeintä, kaikki osallistujat tyytyväisiä. Ja koko lysti vain 10 €/aikuinen, alle 18-vuotiaat ilmaiseksi! Onneksi näille kyläyhdistyksen retkille on vielä riittänyt osallistujia sen verran, että ne ovat yleensä järjestyneet.

Espanjan opiskelua Kesälässä

iHola!, se on espanjaa, lausutaan olá ja tarkoittaa Hei! Tämän olemme oppineet kevään aikana Kesälässä Helmisen Maritan oppitunnilla.

Talvella hän ehdotti, että voisi vetää kielikurssia kiinnostuneille mosaiikki-harrastuksensa lisäksi. Samalla hän saisi itsekin kertausta kieliopissa. Meitä on ollut viisi innokasta opiskelijaa pari kertaa kuukaudessa keskiviikkoisin iltapäivällä.

Marita aloittaa oppitunnit rennosti. Alkuun hän soittaa espanjankielisen kappaleen, jonka sisällön sitten käymme läpi ja opimme espanjaa musiikin kautta. Viimeksi tarkasteltavana oli ikivihreä Besame Mucho.

Tunneilla on aina älyttömän hauskaa ja suolana ehdottomasti "mokat". Kuten vaikeita lukusanoja harjoitellessa, kun joku sinnikkäästi intti espanjaksi, että $8+3=5$. Tai kuten sana "apellido", lausutaan apejjido ja on suomeksi sukunimi, tuntuu lipsahtelevalta tunti tunnilta miten sattuu.

Espanjan tunnilla Kesälässä. Kuva: *Micke Gerkman*

Ja Marita korjaa naurunremakan säästämänä ja nauraa itsekin.

Kotitehtäviä on ollut reippaasti ja useimmiten ne on muistettu tehdäkin. Espanjan alkeita olemme oppineet hitaasti mutta varmasti, ikärasituksesta huolimatta. Tällä kurssilla ei ole lopputenttiä ja kaikki pääsevät luokalta.

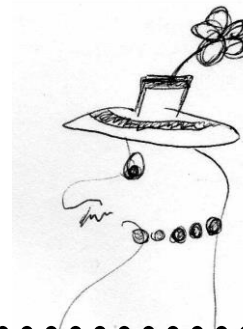
Gracias, kiitos Marita, hauskaa on ollut. Toivottavasti jaksat jatkaa syksyllä.

Pelastava enkeli reissussa

Kävimme pari vuotta sitten aviopuolison ja pojan kanssa Budapestissä. Odottelin poikaa wc:n ulkopuolella. Kaksi rotevaa miestä lähestyi minua, toisella oli hassu kukkahattu päässä. Kohteliaana ihmisenä en alkanut tuijottamaan häntä.

Kukkahattuinen lähti wc:tä kohti ja toinen mies seisahtui viereeni. Äkkiä huomasin, että kukkahattumies on vahingossa menossa naisten wc:hen.

Pelastaakseni hänet nololta tilanteelta huudahdin äkkiä: "It is ladies toilet." Tähän vieressäni seisonut mies sanoi: "She is a lady." Oh jees jees...

Tyyne-täti

Korkberget - Korppikallio

Kaikille Humaljärven veneilijöille lienee tuttu tuo Veklahden vastarannalla näkyvä kivikasa Korkberget, jota myös epävirallisesti korppikallioksi kutsutaan.

Ongella Humaljärvellä Korkbergetin lähellä.

Jyrkänteeltä alas on matkaa noin 30 m ja louhikko jatkuu vielä veden alla. Osa lohkarista on aika pieniä, mutta suurimmat useita metrejä läpimitaltaan.

Maasto tarjoaa paljon mielenkiintoista nähtävää.

Korkberget on lähellä Porkkalan vuokra-alueen rajalinjaa, mistä syystä alueella on nähtävissä myös jäänteitä linnoituksista ja juoksuhaudoista.

Luonnonsuojelualue

Kirkkonummen luonnonsuojelualueiden luettelosta löytyy Korkbergetin luonnonsuojelualue (rantametsä), 10 hehtaaria.

Alueella ovat voimassa jokamiehen-oikeudet eli retkeillä siellä saa sekä kerätä sieniä ja marjoja.

Kalliolta voi seurata myös kauempana järvellä sijaitsevan lokkiluodon menoa.

Avotulen teko maastoon ja polttopuiden otto eivät ole jokamiehenoikeuksia! Luonnonsuojelualueilla tulenteke on kielletty ellei sinne ole rakennettu erillistä tulentekopaikkaa. Retkikeittimen käyttö on sallittua.

Kiellettyä toimintaa luonnonsuojelualueella!

Vitträskin kalliomaalaukset

Vitträsk-järven kaakkoisrannalla, puolisen kilometriä Hvitträskin huvilasta pohjoiseen sijaitsevat kalliomaalaukset ovat tiettävästi ensimmäiset Suomesta löytyneet kalliomaalaukset.

Ilmoituksen tästä kalliomaalauksesta on tehnyt kansallissäveltäjämme Jean Sibelius vuonna 1911 ja museoviraston arkeologian osaston arkistossa on säilynyt pieni paperilappu, johon on merkitty tiedot Sibeliuksen puhelimitse tekemästä ilmoituksesta. Tosin ei ole varmuutta siitä, oliko hän itse maalauksen löytäjä.

Vitträskin kalliomaalaus.

Vitträsk oli yli 50 vuotta maamme ainoa tunnettu kalliomaalaus, sillä vasta vuonna 1963 löytyi Kirkkonummen Juusjärven maalaus.

Suomesta tunnetaan noin 90 varmaa kivikautista kalliomaalauksia ja muutamia kymmeniä epävarmoja havaintoja. Valtaosa näistä sijoittuu suurten vesistöjen varrelle, erityisesti Itä- ja Keski-Suomeen. Kirkkonummi ei siten ole ihan tyypillisin paikka kalliomaalauksille.

Kalliomaalaukset ovat lailla suojeltuja kohteita.

Kalliosta voi löytää useita maalausjälkiä, joissa on verkkomaista kuviota.

Vasemmanpuoleisin kuvio on parhaiten säilynyt. Suorakaiteen muotoinen kuvio, jonka sivut ja alareuna on ikään kuin hapsutettu. Kuvio on täytetty vinosti kulkevin viivoin, joiden tarkkaa kuviota on vaikea hahmottaa.

Kalliomaalauksille johtava, osin vaikea-kulkuinenkin polku.

Kalliomaalaukset tehtiin tuhansia vuosia sitten pyhinä pidettyihin paikkoihin ja niitä löytyy etenkin korkealta kallioista ja louhikkoisista paikoista.

Maalauskallioksi on tavallisesti valittu veden äärellä sijainnut aurinkoon katsova, murtopintainen jyrkäne, jääkauden hioma seinämä tai suuri siirtolohkare. Kuvat on tehty alaosastaan sisäänpäin vetäytyviin seinämiin tai kohtiin, joita on suojannut kalliolippa, jotta sade ei pääse suoraan huuhtomaan kuvioita.

Siihen aikaan veden pinta oli korkeammalla ja maalaukset oli helppo maalata veneestä käsin. Nämäkin kalliomaalaukset sijaitsevat järvestä kohoavan kallion terassilla.

Tyypillinen paikka kivikautiselle kalliomaalaukselle.

Maalina näissä kalliomaalauksissa on käytetty punamultaa, joka on pysynyt kallioissa tähän päiväänkin asti. Punamulta olikin parempaa maalia, kuin nykypäivän maalit, joita käytetään taulujen tekoon.

Punamulta tehtiin rautapitoisesta savesta, jonka sidosaineena on mahdollisesti käytetty linnun munaa, verta, rasvoja, vettä tai virtsaa. Jäljistä on päätelty, että punamultamaalia on sivelty sormella suoraan kiven pintaan.

Suomalainen kalliomaalaus on yleensä aika vaatimaton kuva tai kuvaryhmä.

Yleisimmät maalauksissa esiintyneet kuviot olivat ihminen ja hirvi, jolle oli usein myös merkitty sydän. Harvinaisempia kuvia olivat samaanit, jotka kuvattiin usein sarvipäisenä ihmishahmona.

Osa maalauksista on abstrakteja, mm. erilaisia merkkejä sisältäviä kuvia, mistä tämä Vitträskin maalauskin on oiva esimerkki.

Vitträskin kalliomaalaus löytyy sileästä, sisäänpäin kääntyvästä seinämästä korkealta paikalta.

Koska kalliomaalaukset ovat hyvin hauraita ja helposti vaurioituvia, kallioseinämää ei saisi kosketella. Myös maalauskuvioiden vahvistaminen millään tavalla on kiellettyä.

Gourmet-ruokaa kotipihalta

Motto: Tehän ette syö meidän kasvejamme, vaan me syömme teidät!

Tänä vuonna lehtokotilot tulivat esille poikkeuksellisen aikaisin eli jo 21.5. Micke keräsi pihaltamme noin 400 lehtokotiloa, joista noin puolet eli liian pienet tiputettiin polttotynnyrin tuhkaan ja suurimmat 220 kpl laitettiin terraarioon puhdistumaan. Seuraavana päivänä keräsin itse vielä 80.

Ennakkoluulottomille kokeilijoille tässä seikkaperäiset ohjeet.

1. Kerääminen ja puhdistaminen

Kerää kotilot luonnosta puhtaaseen astiaan, esim. terraarioon tai akvaarioon, johon saa kannen, mutta jossa on myös ilma-aukkoja. Kotilot ovat kovia kiipeilijöitä!

Lehtokotilo on täysikokoinen vasta noin 3-vuotiaana, joten ihan pieniä ei kannata kerätä siinä toivossa, että ne kasvaisivat.

Tarjoa niille vehnä- tai ohrajauhoja. Pese terraario päivittäin ulosteista, samoin kotilot, ja vaihda puhtaat jauhot. Kotilot voi siirtää erilliseen saaviin ja suihkuttaa puutarhaletkulla. Hyvin näyttävät sen kestävän. Jo muutaman päivän kuluttua kaikki limaisuus on hävinnyt ja ulosteet alkavat olla lähes pelkkää jauhomassaa.

Kuka tyytyisi purkkietanoihin, kun näitä saa pihalta.

Lehtokotilo on erittäin proteiinipitoinen ja ruokana jopa parempi kuin mikä tahansa ravintola- tai säilykepurkkietana. Pienestä koostaan johtuen, se on aika työläs valmistaa ruuaksi, joten ravintoloista näitä ei saa, vaan he käyttävät tuontietanoita.

Laudanpätkä toimii etanoiden ruokapöytänä.

Poista päivittäin kaikki huonokuntoiset yksilöt, esim. jos kuori on rikki.

Noin 10 päivän kuluttua ruokinnan voi lopettaa ja laittaa etanat parin päivän paastokuurille suolen tyhjentämiseksi.

Vanhan gerbiili-terraarion uusiokäyttöä.

2. Ryöppääminen ja irrotus kuoresta

Pese kotilot vielä kertaalleen hyvin ennen kuin alat valmistaa niitä ruuaksi. Kotilot tainnutetaan kuten ravut. Kiehauta iso kattilallinen vettä, heitä kotilot sekaan, keitä muutama minuutti ja huuhto.

Espanjassa järjestetään erityisiä etanajuhlia, joissa kotilot keitetään suuressa padassa ja syödään kuorineen. Minä olen kuitenkin madaltanut maistamiskynnystä ottamalla ne pois kuoristaan.

Nilviäinen nuljahtaa kuorestaan, kun sen seivästää hammastikulla ja pyöräyttää ulos kotilon kierteen mukaisesti. Ei se aina näin helposti kuitenkaan mene eli muitakin apuvälineitä voi tarvita. Homcaren muovinen hammastikku toimii tässä mainiosti. Kerää etanat suolapedille odottelemaan.

Oikea tekniikka ja koukkupäinen hammastikku.

3. Keittäminen

Keitä etanoita kasvisliemi-valkoviini-seoksessa noin tunti.

Keittämisen jälkeen voit päättää, syöttekö etanat heti vai myöhemmin. Eli ne voi myös laittaa pakastimeen (vähän lientä mukaan) odottamaan sopivaa nautiskeluhetkeä vaikkapa sitten talvisaikaan.

Etanat suolapedillä, vieressä hyviä apuvälineitä.

4. Viimeinen vaihe

Tunnin kuluttua kotilot poimitaan liemestä, sekaan sitten runsaasti voita, persiljaa ja pari veitsellä hienonnettua valkosipulin kynttä. Sitten vain paistos uuniin noin 10-15 minuutiksi. Tavallinen uunin kestävä astia sopii hyvin, mutta jos sinulla on oikea etanapannu, laita yhteen koloseen 6-7 kpl, mikä vastaa yhden ravintolaetanan kokoa.

Nautitaan valkosipulipatongin ja hyvän viinin kera.

Herkutteluhetki voi alkaa.

Vihdoin on tämä ihana vuodenaika kun jälleen koko luonto "syntyy uudelleen" ja saamme ihailla näitä kevään ihmeitä. Kesä on jo ihan oven takana. Tänä vuonna laitettiin ekat perunat maahan huhtikuun alussa, eli varmaan saadaan maistella satoa Juhannukseksi.

Trampoliinikin on ollut jo ahkerassa käytössä huhtikuun puolivälistä lähtien.

Ensimmäiset sinivuokot bongattiin pihalla jo 27. maaliskuuta ja valkovuokot pari viikkoa myöhemmin ja leppäkertutkin olivat hereillä huhtikuun puolivälissä.

Nurmikko piti eilen 18.5. ekan kerran ajaa ja tänään on lämpötila noussut yli +25 asteen ja ukkonen jyrisyt aika lailla.

Tämä se on juuri hienoa kun on neljä vuodenaikaa, sanoisin että meillä on jopa 5-6 vuodenaikaa täällä Suomessa. Ainoa ongelma ja minun havainto johtuen tästä ilmiöstä on tämä vaatteiden ja kenkien määrä, mitä kertyy varsinkin lapsiperheessä. Vähemmälläkin varmaan tulisi toimeen, mutta kun kengissäkin pitää olla joka säähän valmius; talvisaappaat/ kengät, lämpösaappaat, kevätkengät, lenkkarit, sandaalit, kroskit, kumi-saappaat, juhla-kengät, maastokengät ...ja kun perheessä on vielä yksi neiti, joka on hyvin tarkka mitä jalkaan laittaa niin väistämättä tulee välillä mieleen että vähemmätkin "vuodenajat" riittäisi. Mutta olisihan se tylsää jos olisi vain yksi vuodenaika, samanlainen luonto joka päivä vuoden ympäri, eikä saisi ostaa uusia kenkiä!

Hyvää Kesän odotusta ja nähdään kylillä!

Härligt att det äntligen är denna underbara årstid, då hela naturen igen "föds pånytt" och vi får njuta av vårens under. Sommaren är redan bakom dörren. Detta år satt vi första potatisarna i landet redan i början av april, så vi får säkert njuta av nypotis på midsommaren.

Trampolinen har också redan varit i bruk sen mitten av april och första blåsipporna bongade vi på gården redan den 27:de mars. Två veckor senare blommade vitsipporna och nyckelpigorna hade även vaknat.

Igår den 18.5. klippte Jussi första gången för i år vår gräsmatta och idag har det varit dryga +25 grader och åska.

Detta är ju just det fina med att få ha fyra årstider, jag skulle påstå att vi här i Finland har t.o.m. 5-6 årstider. Det enda problemet och min observation orsakad av detta fenomen är den stora mängden olika kläder och skor det samlas speciellt hos en barnfamilj. Tex. I fråga om skodon som behövs under året kan nämnas vinterstövlar/ skor, värmestövlar, vårskor, lenkkare, sandaler, crocs, gummistövlar, finnskor, terrängskor...och då man har en liten dam i familjen, som är väldigt noga med vad hon sätter på fötterna, så skulle det ju nog räcka till med några färre årstider. Men nog skulle det ju vara tråkigt att ha samma årstid året runt och en natur som skulle vara konstant i likadant läge och då skulle man inte få köpa nya skor!

En skön väntan på sommaren, vi ses på byn!

Lotta 19.5.2014, Veklahti

